

"Kuinka kauan te onnutte molemmille puolille? Jos Herra on Jumala, seuratkaa häntä; mutta jos Baal on Jumala, seuratkaa häntä." (1 Kun. 18:21, KR 38)

Sünattua wutta alkanutta vuotta! Herra kanssasi!

Kerron ensin joulujumalanpalveluksen kuulumisista, ennen kuin siirryn tämän kirjeen varsinaiseen aiheeseen.

Midorigaokan seurakunnassa joulun päätapahtuma oli kynttiläkirkko, josta viereinen kuva on. Siihen erityisesti toivoimme uusia ei-kristittyjä tulijoita. Kiitos Herralle! Heitä tulikin paikalle 13, joista kolme oli Midorikko-lapsiamme. Heille annoin pienen roolin jouluevankeliumin paimenina, ja siitä he suoriutuivatkin hienosti. Yksi nainen tuli pelkän postiluukkumainoksen perusteella. Se oli erityisen ilahduttavaa, sillä sellaista tapahtuu

Japanissa harvoin. 1500 mainoksen jakaminen ei ollut turhaa! Kuvassa etualalla näkyvä iäkäs mies on erään seurakuntalaisen ei-kristitty puoliso. Midorikko-poika Ayumun vanhemmat tulivat myös, kuten viime vuonnakin. Muut ei-kristityt olivat minun kuntosalilla tai aamulenkillä tapaamiani tuttaviani ja heidän perheenjäseniään. Palaute tilaisuudesta oli kiitollista. Eräs mies halusi välttämättä antaa kiitosrahaa kirkolle, vaikka tilaisuuteen oli vapaa pääsy. Seuraavana päivänä hän toi vielä täytettyjä voileipiä – niin että minun piti ruveta kiireesti paistamaan karjalanpiirakoita, jotta oli viedä jotain vastineeksi!

Joulujumalanpalvelus pidettiin heti seuraavana päivänä (22.12.). Siihen eivät rahkeemme riittäneet panostamaan sen kummemmin, mutta silti Jumala ilahdutti meitä kahdella asialla: Kahdeksan seurakuntalaisen lisäksi hän lähetti kaksi kastettua naista (viimeisessä penkissä rinnakkain), jotka nykyään eivät kuulemma käy missään kirkossa. Hekin tulivat pelkän postilaatikkomainoksen perusteella! Toinen iloinen asia olivat etupenkissä näkyvät kaksi Midorikko-lasta, jotka ilman erityistä kutsua tulivat myös aikuisten jumalanpalvelukseen.

Tällä kertaa he myös istuivat ihan hiljaa koko pitkän saarnani ajan. Jumalanpalveluksen päätyttyäkin he jäivät kirkolle, olivat mukana nyytikestilounaallamme ja vielä senkin jälkeen! Nakamura-san piti heille seura useita tunteja. Myöhemmin Nakamura sanoi minulle, että hän rukoilee, jotta uskaltaisi ja osaisi sanoa jotain myös Jeesuksesta lapsille.

Ennen uuden vuoden päivää ja sen saarnaa oli vielä saarnan valmistus vuoden viimeiselle sunnuntaille, niin että ihan oletetun kiireinen joulukuusta tuli. Saarna pitää valmistaa aivan yhtä hyvin, oli sitä sitten kuulemassa vähän tai paljon (ei koskaan!) väkeä. Uutena vuotena oli vain kolme seurakuntalaista, mutta myös kolme muuta: Lapsuuden kodissa talvilomalla

vieraileva pastoripariskunta kaukaa Fukushiman läänistä, yhdessä pastorin anopin kanssa. Onneksi olin valmistanut saarnani!

Seishinin seurakunnan joulu

on jo monena vuonna rakennettu seurakunnan ulkopuolisten ei-kristittyjen muusikkojen avustuksella. Omat seurakuntalaiset harjoittelivat Halleluja-kuoroa koko syksyn ajan, joka sunnuntaiamu. Siitä puuttui kuitenkin miesääniä. Rouva Asumalla, seurakunnan pylväskristityllä, on ihmeellinen ystävystymisen lahja mitä erilaisimpien ihmisten kanssa. Hän otti yhteyttä lukioaikaiseen luokkakaveriinsa, muusikkomieheen. Tämä oli heti valmis laulamaan tenoria kuorossa. Kuoron lisäksi sekä kynttiläkirkossa että

joulujumalanpalveluksessa oli useita muita musiikkiesityksiä. Niihin Asuma-san sai kutsutuksi neljä muuta korkean tason muusikkoystäväänsä, vaikka hän itse ei ole muusikko. Yksi heistä on huippuluokan sopraano koko Japaniakin ajatellen. Yksi viulisti-pianistiystävä lupasi tulla apuun, säestämään erästä laulajaa ja niin edelleen. Nämä Asuman ystävät ovat palvelleet ilman mitään palkkiota seurakunnalta. Asuma itse on kuitenkin korvannut heille heidän vaivannäkönsä henkilökohtaisesti monella eri tavalla.

Kynttiläkirkossa oli ollut 33 henkilöä ja joulujumalanpalveluksessa yli 50, kun yleensä on vain noin 15. Lasten joulutapahtumassa oli ollut 19.

Järkyttävää!!

Viime viikolla sain viestin Asumalta. Siinä hän kertoi eroavansa Seishinin luterilaisesta kirkosta. Eilen hän istui luonani yli neljä tuntia selittämässä ratkaisunsa syitä. Häneltä saamallani luvalla kerron nyt niistä tässä. Pääsyitä on kaksi: 1. halu tehdä kaikki mitä tehtävissä on oman 95-vuotiaan äidin ja samoin 95-vuotiaan anopin auttamiseksi sisälle Jeesus-uskoon sekä 2. Seishinin nykyisen pastori T:n (73 v.) evankelioimisnäyn täydellinen puuttuminen.

Asuma on kotoisin Awajin saarelta, jonne johtaa nykyään 3,9 km pitkä silta meren yli mantereelta Awajin ja Shikokun saarille. Awaji on uskonnollisesti erittäin vanhoillista aluetta. Asuman äiti ja anoppi ovat molemmat hartaita buddhalaisia. Molemmat kuuluvat okkultistissävyyiseen Shingon-lahkoon. Asuma uskoo kuitenkin, että vielä heille molemmille koittaa kastepäivä! Molemmat vanhuksat ovat laitoshoidossa. Hoitolaitoksen lähetyvillä on kristillinen kirkko, jonka jäseneksi Asuma aikoo siirtyä. Hänen ei-kristitty miehensäkin on jo luvannut alkaa käydä siinä kirkossa. Asuma toivoo, että hän voisi alkaa kuljettaa äitiään ja anoppiaan pyörätuolissa kirkkoon sunnuntaisin.

Asuman mainitsemista kahdesta syystä tämä ensimmäinen on minusta todella kunnioitusta herättävä ja esikuvaksi kelpaava. Haluan rukoilla hänen haaveittensa toteutumisen, sekä äitien että miehen ja aikuistuneiden lasten, koko perheen, pelastumisen puolesta.

Toinen syy on sitten se varsinainen syvän surun ja järkytyksen aihe: Pastori T. on ollut Länsi-Japanin ev.lut. kirkon (WJELC) erilaisissa johto- ja vastuutehtävissä vuosikymmenten ajan. Ennen eläkkeelle siirtymistään hän työskenteli pitkään muun muassa Koben

raamattukoulun rehtorina. Sen jälkeen hän on toiminut jo kymmenen vuotta Seishinin seurakunnan osa-aikaisena pastorina. Asuma on siis seurannut häntä läheltä jo vuosien ajan. Hän tunnustaa pastori T:n monet ansiot, joilla hän on luonut hyvän yhteishengen seurakuntaan. T. on myös taitava tekemään pikku korjauksia kirkolla, jos jokin paikka menee rikki. Hän myös hoitaa kirkon puutarhaa, leikkaa puut ja nauttii lasten kanssa olost.

Niinpä muiden seurakuntalaisten (niiden, joille Asuma on jo kertonut päätöksestään) on ollut vaikea ymmärtää, mitä syytä Asumalla on erota kirkosta. Mitä väliä sillä on, vaikka pastori T. onkin liittynyt **eri uskontojen välisen liiton** jäseneksi? Tämä viimeksi mainittu asia seurauksineen on nimittäin se asia, joka viime kädessä sai Asuman tekemään eropäätöksensä.

Asumalla oli mukanaan Kobe shinbunin (Koben seudun laajalevikkinen sanomalehti) numero vuoden 2017 toukokuulta. Siinä on kuvien kera artikkeli festivaalista, joka pidettiin eräässä Koben lukuisista shintotemppeleistä. Teksti on edelleen luettavissa myös netissä osoitteessa <https://www.kobe-np.co.jp/rentoku/shingokoku/P20170817MS00139.shtml>. Artikkelin alussa on iso kuva intialaisten hindutanssijoitten esityksestä shintotemppelin avonaisessa palvontahallissa. Muutamaa riviä alempana tekstissä kerrotaan, ketkä aloittivat yhteisen rukouksen rauhan ja kansainvälisen yhteiselon puolesta. Rukoilijoista ensimmäisenä mainitaan nimeltä violettiin virka-asuun pukeutunut, Amida-buddhaa avuksi rukoillut Jodoshun buddhalaispappi ja toisena ”**valkoiseen papinkaapuun verhoutunut Seishinin luterilaisen kirkon pappi T. Tämä lainasi Raamatusta jaetta ´muuttakaamme miekat vantaiksi ja keihäät vesureiksi´, kohotti sitten molemmat kätensä ja rukoili: ´Anna meille rauha.´**”

Kolmantena rukoilijana mainitaan nimeltä shintopappi, joka oli julistanut: ”Elämme toinen toisemme tunnustaen. Haluamme lähettää Kobesta tällaisen viestin.” Sitten hän oli kuuluttanut hetken hiljaisuuden, jolloin kaikki paikalle kerääntyneet ihmiset ja turistit olivat sulkeneet silmänsä rukoukseen. ”Kaikki eri uskontoja edustaneet ihmiset rukoilivat yhdessä omalla totutulla tavallaan”, sanotaan artikkelissa, joka jatkuu vielä muutaman sivun verran.

Muuta ikävää kuultavaa

Asuma kertoi, ettei T-sensei edes yritä peitellä mieltymystään muiden uskontojen suuntaan. Hän oli jopa kehunut Asumalle sitä, kuinka suuresti hän oli nauttinut uususkonto Tenrikyon upeasta konsertista, jossa oli käynyt. Hän oli jopa pyytänyt siirtämään seurakunnan rukouspiiriin aikaa, jotta voisi osallistua kyseiseen konserttiin. Jossain saarnassaan taas hän oli vakuuttanut jollekulle epäilijälle, nimeltä mainiten, siitä, että kyllä hän itse maksaa uskontojen liiton jäsenmaksun. Sitä ei makseta seurakunnan pussista.

Asuman sydämellä on ollut eräs 80-vuotias rouva, joka on alkanut käydä jumalanpalveluksissa sen jälkeen, kun häneltä oli leikattu kaksi syöpää. Hän oli pyytänyt pastoria avuksi johtamaan tätä leskirouvaa uskoon, jotta hänet voitaisiin kastaa. Siihen T. oli todennut, ettei kaste ole tarpeen! Johtokunnan jäsenet olivat tästä kuultuaan vain todenneet, että: ”Voimme hyvin kuvitella T-sensein sanovan sillä tavalla.” Heistä se ei kuitenkaan ollut mitenkään huolestuttavaa. Asuma koki olevansa aivan yksin mielipiteineen seurakunnassa. Muut eivät näe T:n toimissa mitään ongelmaa. Kukaan ei myöskään tunnu surevan sitä, että T. tyytyy yhä useammin sellaisiin tapahtumiin kirkolla, joissa ei julisteta tai opeteta Raamattua. Esimerkiksi muutaman kerran vuodessa pidettäviin lasten tapahtumiin tulee kyllä lapsia vanhempineen, mutta kukaan ei välttämättä kerro siellä heille Jeesuksesta.

Kaksi taitavaa seurakuntalaista vain järjestää sinne kivaa ohjelmaa, mutta Raamatun opetus jää puuttumaan. Kirkon olemassaolon tarkoitus on kateissa, Asuma murehtii.

Seishinin englantieri- raamattupiiri

Olen käynyt pitämässä tätä piiriä kerran kuukaudessa Seishinissä, mutta miten piirin käy nyt, kun sen veturi Asuma (vieressäni eturivissä) jää siitä pois? Piirissä on käynyt vaihtelevasti eri ihmisiä, yleensä Asuman kutsumina. Takarivissä oikealla on rouva Saka, joka myös on Asuman kautta saanut ensi kosketuksen kirkkoon. Hän on piirin säännöllinen ei-kristitty kävijä. Asuma lupautui tulemaan piiriin mukaan vielä yhden kerran, 5. helmikuuta, jolloin meillä on seuraava kokoontuminen. Pyysin, että hän silloin avoimesti kertoo poisjäämisensä syistä, jottei etenkään

Sakan tarvitse jäädä hämmennyksen valtaan. Parhaassa tapauksessa Asuman esimerkki siitä, miten hän huolehtii oman perheensä iankaikkisesta pelastumisesta voi rohkaista muitakin tekemään samoin. Samoin sen näkeminen, että Asuman mielestä on tehtävä selvä ero kristinuskon ja muiden uskontojen välillä, voi saada muutkin tutkistelemaan, onko todella niin ja miksi.

Entä sitten?

Minusta tämä T:n tapaus on niin vakava asia, että siitä on ehdottomasti keskusteltava lähetyksen ja kirkon johdon välisessä kontaktikomiteassa (28.1.). Sitä ennen aion tiedottaa asiasta kentän esimiehelle, norjalaiselle Eivindille ja keskustella hänen kanssaan. Koben luterilaisessa pappisseminaarissa juhlittiin kaksi vuotta sitten näytävästi uskonpuhdistuksen 500-vuotispäivää, mutta en ole kuullut mitään puhetta uskonpuhdistuksen tarpeesta meidän omassa kirkossamme WJELC:ssä. Suhtautuminen muihin uskontoihin on ollut mielestäni pitkälle vaiettu tabu myös seminaarissa. Toivon ja rukoilen, että tähän ongelmaan tartuttaisiin vakavasti tällä kertaa ja että tarpeellinen uskonpuhdistus alkaisi kirkon sisällä, papistosta alkaen. Tietysti myös lähettien on oltava selvillä vesillä tätä aihepiiriä koskien. Tämä on **iso rukousaihe**, eikä tähän kirjeeseen enää muita mahdukaan. Muistetaan kokoukset 28.1. ja 5.2.

Suurkiitokset kaikista kauniista joulutervehdyksistä, jota sain paperisena seuraavilta ystäviltä (suunnilleen saapumisjärjestyksessä): Aulikki P., Liisa T., Vaasan ystävät, Marja & Jaakko & Helenius & Sari & Ari, Ahti & Eeva, Pentti P., Liisa S. Mäntsälästä, Uusituvat, Liisa S., Sinikka P., Kirsti R., Porvoon Kylväjät, Leena & Risto, Virva & Unto, Reetta & Alpo, Helkky R., Aili H., Ritva & Pertti, Tuula K., Päivi & Toni & Marissa, Euran srk., Maria M., Anna K., Maarit S., Teuvo & Raija, Vuokko H., Marjatta K., Marja & Matti, Jarmo S., Sirpa L., Reijo & Marja, Kerttu & Veikko, Katriina & Jukka, Arja R., Leena L., Anneli & Erkki, Liisa H., Leena & Timo, Seija N., Marke, Kirsi S., Irene & Markku, Marja & Jukka, Kaija L., Tuula R., Merja & Tapio, Arja & Sami & Anni & Aapo, Merja & Reijo, Hilikka K., Linnapuomit, Suuriniemet & Hallikkaat, Tauno & Tuulikki, Päivi & Pekka, Riitta & Lars, Ulla & Tapani, Riitta S., Mari & Tomi & Onni, Soile & Erkki sekä yksi nimetön. Voi miten moni jaksoikaan hankkia kortin, kirjoittaa, maksaa postimaksun ja lähettää! Sydämeni sulaa!

Rakkain terveisin, Lea